

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120201585
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120201585.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobkyne: J. T., G.. U., B.. XX.X.XXXX, O. X. X. XXX, W., zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OPOS, IČO: 51 147 688, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 29,80 Eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieťa.
- III. Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde 6.2.2020 domáhala proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia v sume 880,- Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania a náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa žalobu skutkovo odôvodnila tým, že dňa 18.11.2014 uzavrela so žalovaným Zmluvu o bezhotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. 4411069529, ktorá má charakter formulárovej spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa tvrdila, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to podľa písm. c) adresu predávajúceho, na ktorej má spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, písm. f) dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti a písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na základe uvedeného tvrdila, že úver je v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 2.400,- Eur, pričom celkovo zaplatila sumu 3.280,- Eur, pričom bezdôvodné obohatenia žalovaného činí 880,- Eur. Ďalej konštatovala, že zmluvné podmienky neboli vyjadrenie jasne, určito a zrozumiteľne, a to najmä dátum konečnej splatnosti, RPMN a odplata, a tak sú to neprijateľné podmienky, ktoré sú neplatné. Všeobecne tvrdila, že v rozpore so zákonom úverová zmluva a všeobecné obchodné podmienky obsahujú značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a ich existencia je pre spotrebiteľnú „možná a účelná“. Žiadala o súdny prieskum zmluvy a vydanie bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania odo dňa, keď žalovaný obdržal mimosúdnu dohodu.

3. Na výzvu súdu doručila dňa 28.2.2020 žalobkyňa doplnenie žaloby (č.l. 13), v ktorom už žiadala zaplatenie sumy 909,80 Eur. Navyše namietala, že zmluva obsahuje úrokovú sadzbu, ktorá prekračuje dvojnásobok priemernej hodnoty úroku na trhu, čo môže byť kvalifikované ako rozpor s dobrými mravmi.

Tvrdila, že jej nie je zrejmé, že by jej bol poskytnutý formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a tiež žalobca neskúmal jej bonitu. V doplnení žaloby žiadala priznanie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 909,80 Eur od 11.2.2020 do zaplatenia a náhradu trov konania.

4. Dňa 19.3.2020 doručil vyjadrenie k žalobe žalovaný (č.l. 30), v ktorom žiadal žalobu zamietnuť. Tvrdil, že úverová zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. Strana 2z 10129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto nie je právny dôvod sankcionovať ju bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Žalobca výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, ani dôkazmi nepodložil. Je výlučne v záujme žalobcu, aby výšku úhrad, ktoré požaduje vrátiť ako bezdôvodné obohatenie vedel aj relevantnými dôkazmi zdokladovať. Z okruhu tvrdných skutočností žalobca vyvodzuje svoj nárok, ktorý mu má byť súdom priznaný. Tvrdením skutočností žalobca určuje predmet dokazovania, ktorého pravdivosť súd z dôkazov označených žalobcom zisťuje. Žalovaný tvrdením skutočností určuje obsah a medze svojej procesnej obrany. Sudca by mal konanie iba usmerňovať tým, že by skúmal relevantnosť žalobcom tvrdných skutočností k nároku sformulovanému v petite žaloby. Nemal by však presúvať dôkaznú povinnosť žalobcu na žalovaného (keďže ide o dôkazy, ktorými žalobca disponuje a je v jeho kompetencii ich predložiť), čo má za následok porušenie zásady nezávislosti a nestrannosti súdov a taktiež zásady právnej istoty. Skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bolo by v rozpore so zásadou rovnosti zbraní, rovnosti strán sporu nútiť druhú stranu, aby predkladala dôkazy na podporu tvrdení protistrany, teda dôkazy, ktorú sú výlučne v jej neprospech. Predloženie požadovaného prehľadu úhrad je v možnostiach a tiež schopnostiach žalobcu, ktorý v konaní tvrdí, že jednotlivé úhrady v danej výške realizoval. K bezdôvodnému obohateniu žalovaný uviedol, že jeho podstatou je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobcu oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobca teda uhrádzal jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobcom len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. Po druhé, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Po tretie - majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobca sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazal k povinnosti platiť žalovanému mesačné splátky úveru. Po štvrté - príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom žalobcu, nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobcu, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma ako aj príčinná súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobca uvedené skutočnosti nepreukázal, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené je žalovaný presvedčený o tom, že žalobcovi nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo k plneniu bez právneho dôvodu, k plneniu z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú., ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Skutočnosť, že uzavretá úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, je tvrdená len samotným žalobcom. Žalobca toto svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym konkrétnym rozhodnutím súdu, ktoré by určilo, že úverová zmluva č. 4411069529 uzavretá dňa 18.11.2014, sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok

na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. K otázke inštitútu bezdôvodného obohatenia sa vyjadroval vo svojom rozsudku zo dňa 22.04.2009 aj Najvyšší súd SR, sp.zn. 2 Obo 3/2009 v nasledovnom znení: „Vydanie bezdôvodného obohatenia totiž nie je vrátením dlhu... Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Podľa odseku 2 cit. ustanovenia s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky zneho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. Z obsahu spisu je zrejmé, a konštatuje to v odôvodnení aj rozsudok súdu 1. stupňa, že žalovaný nebol pri získaní sporného bezdôvodného obohatenia nedobromyseľný, čo značí, že by v zmysle cit. ustanovenia § 458 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka nebol povinný vydať ani úžitky zo sumy, ktorú podľa rozhodnutia súdu 1. stupňa získal. Aplikácia ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka tak ako to navrhol žalobca, teda nie je na mieste.“. Aj z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že bezdôvodné obohatenie nadobúda charakter peňažného dlhu až rozhodnutím súdu a nie svojvoľným vyhodnotením žalobcu. K nedostatku náležitosti podľa písm. k) - rozklad splátok, žalovaný zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve č. 4411069529 uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy. K termínu konečnej splatnosti úveru (písm. f) uviedol, že zo zmluvy vyplýva, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Názor žalovaného na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. V závere žalovaný tvrdil, že žalobca v konaní nepreukázal, z akých dôvodov by mala byť úverová zmluva vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov, nezdokladoval výšku úhrad na úverovej zmluve, preto žalovanému nie je zrejmé, akého bezdôvodného obohatenia sa v tomto konaní domáha. Zároveň žalovaný tvrdil, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nepovažoval žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a navrhol žalobu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

5. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 5.10.2020 v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili. Súd rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 9CoCsp/56/2020 zo dňa 28.1.2021, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd konštatoval, že pokiaľ mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyňa v podanej žalobe neopísala všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoj nárok vo výške eur, v dôsledku čoho uviedol, že nemohol preskúmať jej dôvodnosť, išlo o vadu žaloby, a preto bolo povinnosťou súdu vyzvať žalobkyňu postupom podľa ust. § 129 ods. 1 CSP na jej doplnenie. Strana sporu nemôže predvídať myšlienkové pochody súdu. Súd prvej inštancie mal k prejednávanej veci zaujať stanovisko a dať tak šancu stranám sporu na vyjadrenie k veci - v danej veci spotrebiteľovi, aby ozrejmil súdu svoj nárok, pokiaľ ho súd považoval za nedostatočne špecifikovaný. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd konštatoval, že okresný súd vyzve žalobkyňu na doloženie istín, v ktorých bude verifikovať dôvodnosť a výšku svojho nároku a opätovne vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby nedochádzalo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

6. Po rozhodnutí odvolacieho súdu doručil žalovaný vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne dňa 11.2.2021 (č.l. 128), v ktorom žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, nakoľko žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania svojich tvrdení. Súd prvej inštancie v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, vyzval žalobkyňu uznesením zo dňa 16.4.2021 na odstránenie väd žaloby v zmysle § 129 CSP na odstránenie väd žaloby. Žalobkyňa na výzvu súdu v súdom určenej lehote (ani po jej márnom uplynutí) nerefletovala, a tak súd opätovne nariadil pojednávanie na 6.9.2021. Dňa 3.9.2021 doručil splnomocnený zástupca žalobkyne súdu ospravedlnenie neúčasti žalobkyne a jej zástupcu a zároveň vyjadrenie vo veci (č.l. 153). Vo vyjadrení zástupca žalovanej konštatoval, že v podaní zo dňa 24.2.2020 označenom ako doplnenie podania boli skutkové okolnosti žalobkyne mätúce a pri tomto vyjadrení mohli byť pochybnosti a nároku žalobkyne. Avšak ako je zrejmé z petitu podania žalobkyňa sa nedomáhala nároku bezdôvodného obohatenia v tomto spore, ale v spore inom pred Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní, kde ju žalovala spoločnosť Home Credit a.s., ktorá ku svojej žalobe priložila tabuľku úhrad, ktoré pani Mrenová na úver zaplatila. Práve z tohto dôvodu sa

domáhala vzájomnej žaloby. Keďže ani splnomocnenému zástupcovi neboli všetky okolností podaní pani T. známe, musel uskutočniť so žalovanou stretnutie, ktoré sa pre situáciu s opatreniami proti ochoreniu COVID - 19 odkladali. Z konania pred OS BB pod. sp. zn. 36Up/97/2020, ktoré sa začalo dňa 16.01.2020 zaslal listiny, pričom v tomto konaní sa už nepokračovalo na príslušnom Okresnom súde z dôvodu, že spoločnosť Home Credit po podaní vzájomnej žaloby zo strany L. T. nežiadal v konaní pokračovať a Upovedomením zo dňa 11.03.2020 Okresný súd Banská Bystrica konanie zastavil. Z daného stavu vyplýva, že žalovaný nepožaduje ďalšie úroky zo zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, a preto nie je pochýb, že žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z tejto zmluvy z dôvodu absencie obligatórných náležitostí. K samotným náležitostiam zmluvy nie je potrebné sa vyjadrovať, výška úveru, RMPN, ako aj iné nedostatky (zmluva neobsahuje ani adresu predávajúceho kde si spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu) boli jasne preukázané predloženými dôkazmi žalobkyňou, že jej nárok je nesporný a odôvodnený. Dokonca v uzavretej zmluve nie je jednoznačne zrejмый termín prvej splátky ako i termíny splatnosti jednotlivých splátok, čo vyplýva zo zmluvy z bodu 39. kde je uvedený termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci s odkazom na dvojbodku, kde je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Z prehľadu splátok, ktoré už má žalobkyňa k dispozícii je zrejmé koľko na úver zaplatila a tieto čísla sú nepopierateľne presné, nakoľko sú predkladané samotným žalovaným. Z prehľadu úhrad jasne vyplýva, že žalobkyňa na úver zaplatila sumu 3309,80 Eur a požičala si podľa tvrdení žalobcu sumu 2.400,-Eur. V prípade, že sa súd stotožní s názorom žalobkyne, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, niet pochýb o dôvodnosti nároku žalobkyne. Práve aj na základe predložených úhrad (svoje úhrady má žalobkyňa už v dosť nečitateľnom stave, preto tieto súdu neboli zasielané) a objasnení skutočností, prečo žiadala žalobkyňa sumu 909,80 eur a nie pôvodných 880,-eur. Žalobkyňa však trvá iba na vydaní pôvodnej sumy v žalobe, teda sumy 880,-eur. V danom prípade ide o spotrebiteľku zastúpenú síce združením na ochranu jej práv, avšak to nemení nič na skutočnosti, že iba súd je oprávneným orgánom preskúmať spotrebiteľskú zmluvu ex offo a posúdiť nárok žalobkyne z právneho hľadiska.

7. Na pojednávaní dňa 6.9.2021 súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili v podaní doručenom súdu dňa 2.9.2021 a dňa 3.9.2021. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a vyjadreniami strán sporu, pričom vec posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákona:

8. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

9. Podľa § 52 OZ:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ:

1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

3) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

12. Podľa čl. 3 b.1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 2 písm. g) zákona, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

16. Podľa § 2 písm. h) zákona, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

17. Podľa § 2 písm. i) zákona, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<https://www.epi.sk/zz/2010-129/znenie-20150401>>,

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) a o) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy (t.j. 18.11.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

22. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 100 až 110 OZ). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ,

- (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.
- (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

24. Podľa § 1a ods. 1 a 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka:

- 1) Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 <<https://www.epi.sk/zz/1995-87>> pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou
- (4) Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 18.11.2014 žalobkyňa uzavrela ako klient - spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ úverovú zmluvu č. 4411069529 (dôkaz predložený žalobcom na č.l. 15 spisu), na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol bezúčelový úver vo výške 2.400,- EUR, ktorý sa zaviazala žalobkyňa zaplatiť pri celkovej výške mesačnej splátky 65,60 eur pri počte splátok 60, pri ročnej úrokovej sadzbe 21,48 %, stanovenej RPMN 23,90 %, s uvedením priemernej RPMN 17,33 %, pri celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 3.936 eur, s lehotou splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru.

26. Súd uvedenú zmluvu právne posúdil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi stranami sporu túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností obchodné podmienky, či cenník, ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Súd danú vec

posúdil, a predmetnú zmluvu vyhodnotil súčasne aj v súlade so špeciálnou úpravou spotrebiteľského úveru obsiahnutou v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj s ohľadom na ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v Občianskom zákonníku. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka. Súd dodáva, že aj ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. mája 2014), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali inak použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok NS SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014).

27. V prvom rade súd konštatuje, že žalobkyňa sa pôvodne v žalobe domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 880,- Eur, ktoré vypočítala ako rozdiel medzi vykonanými úhradami a poskytnutou sumou (3.280 - 2.400), pričom vychádzala z tvrdenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Navyše namietala neprijateľné zmluvné podmienky, citovala znenia Smernice bez súvislosti s prejednávanou vecou. V doplnení žaloby zo dňa 28.2.2020 si už žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie sumy 909,80 Eur s úrokom z omeškania od 11.2.2020 do zaplatenia. Uvedené odvodzovala od skutočnosti, že zaplatila sumu 3.309,80 Eur a žalobca jej poskytol plnenie v sume 2.400,- Eur. Doplnenie žaloby súd nevyhodnotil ako návrh na pripustenie zmeny žaloby, nakoľko doplnenie žaloby bolo žalovanou doručené pred doručovaním žaloby s prílohami žalovanému (§ 141 CSP), a tak súd konal o zmenenej žalobe v zmysle jej doplnenia. V podaní doručenom súdu dňa 3.9.2021 označenom ako ospravedlnenie neúčasti zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa trvá „iba“ na zaplatení pôvodnej sumy 880,- Eur. Súd uvedené vyhodnotil podľa jeho obsahu ako späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 29,80 Eur, ktoré však žalobkyňa náležite neodôvodnila. S ohľadom na uvedené sa súd prednostne zaoberal čiastočným späťvzatím žaloby a vyzval žalovaného na oznámenie, či súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby v sume 29,80 Eur. Dňa 6.9.2021 doručil žalovaný súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby.

28. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

29 Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

31. Na základe dispozitívneho úkonu žalobkyne a so súhlasom žalovaného, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 29,80 Eur spolu s príslušenstvom, zastavil.

32. Následne súd posúdil samotný nárok žalobkyne titulom bezdôvodného obohatenia, ktorý vyplýva z § 451 OZ, v zmysle ktorého je bezdôvodným obohatením majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V odseku 1 je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Vydanie bezdôvodného obohatenia inému prichádza do úvahy len výnimočne, a to len vtedy, keď toho, na úkor koho bol získaný, nemožno zistiť (pozri § 456). Ustanovenie odseku 2 vymedzuje pojem bezdôvodné obohatenie, ktorý obsahuje jeho štyri formy, a to: Majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu, získaný plnením z neplatného právneho úkonu, získaný

plnením z právneho dôvodu, získaný z nestatočných zdrojov. Osobitný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia prichádza do úvahy podľa § 457 OZ, t.j. vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej alebo zrušenej zmluvy.

33. Podľa obsahu žaloby si žalobkyňa uplatnila nárok, ktorý odôvodňovala tým, že plnila žalovanému titulom bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy, resp. zmluvy neplatnej pre neprijateľné a neplatné zmluvné podmienky. Žalobkyňa však v žalobe nešpecifikovala dve základné skutočnosti, a to, kedy sa dozvedela tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil a za aké časové obdobie si nárok uplatňuje. Žalobkyňa iba tvrdila to, koľko žalovanému zaplatila, od tejto sumy odpočítala plnenie poskytnuté žalovaným, pričom vychádzala z predpokladu, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, a tak má nárok na vrátenie plnenia poskytnutého nad požičanú sumu. V tomto smere súd opätovne konštatuje, že žalobkyňa v tomto smere neuniesla bremeno tvrdenia. Súd zdôrazňuje, že žalobkyňa o absencii tohto tvrdenia mala vedomosť minimálne z rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 5.10.2020, no k uvedenému nedostatku sa nevyjadrila ani v odvolaní a rovnako ani vo vyjadrení zo dňa 2.9.2021. Naopak, zástupca žalobkyne sám konštatoval, že podania žalobkyne sú máťúce a bolo potrebné ich odstrániť stretnutím so žalobkyňou. Zároveň poukázal na to, že žalobkyňa disponuje potvrdeniami o zaplatení jednotlivých splátok v ťažko čitateľnej podobe a mal za to, že úhrady vyplývajú z výpisu čerpania a úhrad. Súd však poukazuje na to, že žalobkyňa žiadala o vrátenie bezdôvodného obohatenia práve titulom vykonaných úhrad a vo svojich podaniach neuviedla, kedy došlo k momentu, kedy sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedela a rovnako neuviedla, za aké časové obdobie žiadala vrátiť plnenia titulom vykonaných úhrad.

34. Na tomto mieste okresný súd považuje za potrebné uviesť, že sporové konanie podľa Civilného sporového poriadku je ovládané dispozičnou a prejednacou zásadou. Strana súdneho konania má povinnosť tvrdenia, obsahom ktorej je uvádzanie skutočností rozhodných k posúdeniu jeho nároku a povinnosť dôkaznú, obsahom ktorej je označovanie a predkladanie dôkazov. Strana sporu je povinná najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinná preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi. Z prejednacej zásady vyplýva zodpovednosť strany sporu za zistenie skutkového stavu veci. Okresný súd zdôrazňuje, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené, či pripojené dôkazy a rovnako súd nemôže nahrádzať a opakovane vyzývať žalobcu (ktorý je bezpochyby pánom sporu) na doplnenie skutkových tvrdení a listinných dôkazov. Napriek týmto skutočnostiam súd skúmal aj samotný nárok žalobkyne a tvrdenia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere zo dňa 18.11.20214.

35. V danom prípade je tak nepochybné a medzi stranami nesporné, že úverová zmluva je spotrebiteľskou v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. V prípade spotrebiteľských zmlúv súd musí ex offo skúmať, či zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú všetky náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (v danom prípade zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), pričom následkom absencie niektorých zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Bolo tak potrebné v danej veci posúdiť, či predmetná zmluva má v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona všetky povinné náležitosti, keď pri absencii náležitostí podľa citovaného zákonného ustanovenia sa poskytnutý úver považuje v súlade s § 11 ods. 1 citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa v podanej žalobe namietala nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f), i), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a tiež namietala výšku ročnej úrokovej sadzby, ktorá podľa názoru žalobkyne prekračuje dvojnásobok priemernej hodnoty na trhu. Súd sa preto prioritne zaoberal práve uvedenými náležitosťami. Žalobkyňou namietaný nedostatok vo vzťahu k neuvedeniu náležitosti podľa písm. c), t.j. adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, súd konštatuje, že nemožno rozumne a logicky požadovať označenie predávajúceho na účely reklamácie (ktorá sa využíva pri reklamacii tovaru), keď išlo o bezúčelový úver, t.j. poskytnutie finančných prostriedkov v sume 2.400,- Eur, nie účelový úver napr. na kúpu spotrebného tovaru. Zároveň súd dodáva, že právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ úveru je v zmluve riadne označený.

36. Vo vzťahu k nedostatku náležitosti podľa písm. f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je nutné konštatovať, že aktuálna judikatúra sa zhodla na názore, že údaj o konečnej termíne konečnej splatnosti úveru v znení uvedenom v zmluve, t.j. splatnosťou 60 splátok po poskytnutí úveru 15.dňa v mesiaci, je postačujúci. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nie dátumu splatnosti. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových

pravidiel (Števček, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 - 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 775.). Z určenia konečnej splatnosti v úverovej zmluve možno jednoznačne vyvodit', kedy bude úver konečne splatný, a preto naplňa obsah pojmu termín. Preto pokiaľ je údaj o termíne konečnej splatnosti požadovaný zákonom uvedený dostatočne určito a zrozumiteľne, nemôže ísť o chýbajúcu náležitosť. Uvedené korešponduje aj s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a. s. C-42/15, ktorý analyzoval účel uvádzania termínu splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere a jeho závery je možné použiť aj pre výklad ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Tento účel je podľa Súdneho dvora splnený, „ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy“ (ods. 49). Súdny dvor na základe týchto úvah vo výroku rozhodnutia judikoval, že „nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok“. V prejednávanej veci je zrejmé, že 60 mesačných splátok predstavuje 5 rokov, a tak spotrebiteľ môže jednoduchým výpočtom dospieť k záveru o splatnosti nielen jednotlivých splátok, ale aj o termíne splatnosti úveru.

37. Okrem toho skúmal aj ostatné náležitosti zmluvy, žalobkyňa namietala nedostatok náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i), j) a k). Náležitosť podľa písm. i) citovaného ustanovenia je zmluve obsiahnutá. Ide o úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. V nadväznosti na toto ustanovenie súd poukazuje na námietku žalobkyne o neprípustnosti dojednania o výške úrokovej sadzby, ktorú považovala za absolútne neplatnú. Súd v tomto smere skúmal, či zmluvne určená výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie KS v Prešove vo veci sp. zn. 18Co/109/2011, KS v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/404/2017, KS v Žiline vo veci sp. zn. 7Co/569/2015. Súlad dojednania o úrokoch je potrebné posudzovať v kontexte dobrých mravov. Dobrým mravom bude odporovať taká výška úroku, ktorá podstatne (aspoň dvojnásobne) prevyšuje priemerné úrokové sadzby bánk a pobočiek zahraničných bánk, tento záver je v právnej praxi dlhodobo zaužívaný (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011, 5Cdo 26/2011, 1MCdo 1/2009, 2Cdo 421/2014). S ohľadom na uvedené súd konštatuje, že v zmluve je určená úroková sadzba vo výške 21,48 % ročne, pričom podľa údajov Národnej banky Slovenska vo IV. štvrtroku 2014 (v čase uzavretia zmluvy) pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov bola úroková sadzba vo výške 12,49 %. Dvojnásobok tejto sadzby predstavuje 24,98 %, pričom v posudzovanej veci ide o výšku úrokovej sadzby nižšiu o 3,5 % nižšiu. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého v zmluve o úvere medzi stranami nepredstavuje takmer ani 2-násobok priemernej miery úrokov z úverov poskytovaných v tomto období bankami. Uvedené nie je v rozpore s § 1 a 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého nesmel žalovaný prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke. Súd má preto za to, že výška úrokovej sadzby nie je v rozpore s dobrými mravmi a toto zmluvné dojednanie preto nemožno považovať za neplatné podľa § 39 OZ ani odporujúce § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

38. Rovnako súd nevzhladol absenciu náležitosti podľa písm. j), t.j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Naopak, súd má za to, že táto náležitosť je zmluve obsiahnutá. Podľa kalkulačky RPMN je výška RPMN zhodná s výškou stanovenou v zmluve, t.j. 23,9 %. Rovnako aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je v zmluve uvedený správne, a to vo výške 3.936,- Eur (65,60 x 60 splátok).

39. Vo vzťahu k náležitosti podľa písm. k) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia súd konštatuje, že túto náležitosť zmluva obsahuje s ohľadom na aktuálnu rozhodovaciu činnosť súdov SR, že zmluva túto náležitosť obsahuje. Opätovne súd poukazuje na to, že po vydaní rozhodnutia vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, týkajúcej sa eurokonformného výkladu smernice došlo k zmene právnej úpravy. Súd pri posudzovaní uvedenej zmluvy vychádzal najmä z ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, ktorý vo viacerých rozhodnutiach zaujal k problematike

zhodné právne stanovisko. O tejto náležitosti spotrebiteľských zmlúv pojednáva aj rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, v ktorom konštatuje, že: „Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ K zhodnému stanovisku dospel NS SR napríklad aj v uznesení sp.zn. 3Cdo/113/2018 zo dňa 13.6.2019 alebo v rozhodnutí sp.zn. 4 Cdo/187/2018, uznesenia sp.zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.1.2019. Na základe uvedeného súd konštatuje, že zmluva obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z..

40. K námietke žalobkyne, že žalobca neskúmal pri uzavretí zmluvy jej bonitu súd konštatuje, že už zo samotného obsahu zmluvy vyplýva skúmanie bonity žalobkyne. Súčasťou zmluvy je výška príjmu žalobkyne a jej partnera a vyhlásenie žalobkyne o poskytnutí súhlasu za účelom posúdenia schopnosti splácať úver vrátane otázky do registra združenia SOLUS. Na základe uvedeného má súd za to, že bonita žalobkyne ako spotrebiteľky bola zo strany žalovaného pri poskytnutí úveru skúmaná.

41. Súd v závere konštatuje, že žalobu prednostne zamietol z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a bremena dôkazu. Je nesporné, že žalobkyňa ako pán sporu (dominus litis) je povinná za účelom preukázania svojich tvrdení, jasne a zrozumiteľne opísať jednotlivé skutočnosti, z ktorých odvodzuje svoj nárok a tieto skutočnosti náležite preukázať. Je zrejmé, že v danej veci ani po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom si žalobkyňa, v konaní zastúpená občianskym združením na ochranu spotrebiteľa, svoju povinnosť nesplnila. Súd s ohľadom na to, že vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom, nevyužil možnosť žalobu odmietnuť, no opätovne vo veci nariadil pojednávanie a poskytol žalobkyni aj dodatočný priestor na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov. Súd má za to, že nemôže nahrádzať vôľu žalobcu ani opakovanými výzvami za účelom odstránenia nejasnosti a májúcich podaní žalobkyne, nakoľko takýmto postupom by mohlo dôjsť k porušeniu zásady rovnosti strán. Navyše žalobkyňa je zastúpená občianskym združením na ochranu spotrebiteľa, ktoré predstavuje spôsobilý subjekt na účely jej ochrany v tomto konaní. Ani v spolupráci s týmto oprávneným subjektom nedokázala žalobkyňa jednoznačne preukázať svoj nárok v tomto konaní. Súd zdôrazňuje, že vo veci dvakrát nariadil termín pojednávania, na ktorom sa mohla žalobkyňa alebo jej zástupca zúčastniť a odstrániť prípadné nedostatky osobne, v rámci svojho prednesu. Práve za týmto účelom súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom na pojednávaní súd navyše oboznamuje s predbežným právnym názorom. Toto svoje zákonné právo (nie povinnosť) žalobkyňa ani jej zástupca nevyužili. Na prvé pojednávanie vo veci dňa 5.10.2020 sa žalobkyňa nedostavila napriek včasnému doručeniu predvolania, rovnako tak neučinil ňou zvolený zástupca a svoju neúčast ospravedlnil. Zástupca žalobkyne v odvolaní konštatoval, že všetky potvrdenia o úhradách mu žalobkyňa predložila a mal z a to, že tie sa nachádzajú v súdnom spise. Zdôraznil tiež, že nereflektuje výzvu súdu, ktorou by bol vyzvaný na ich predloženie. V tomto bode súd zdôrazňuje, že v predošlých vyjadreniach žalobkyňa ani jej zástupca neodkazujú na listinné dôkazy, ktoré by preukazovali tvrdenia žalobkyne o vykonaných úhradách (s výnimkou prehľadu úhrad a splátok predložených žalovaným v upomínacom konaní). Rovnako žalobkyňa nereflektovala ani na uznesenie súdu, v zmysle ktorého mala povinnosť predložiť všetky dôkazy, na ktoré sa odvoláva. Navyše, v podaní zástupcu žalobkyne zo dňa 2.9.2021 zástupca žalobkyne konštatuje, že žalobkyňa „má svoje úhrady už v dosť nečitateľnom stave, preto tieto súdu neboli zasielané“, a tak odkázal na prehľad úhrad a splátok. Podľa názoru súdu na priznanie nároku nepostačuje tvrdenie žalobkyne a jej zástupcu, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a automaticky vzniknutý rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie na

strane žalovaného. Je totiž zřejmé, že žalobkyňa neuviedla, za aké časové obdobie si nárok titulom bezdôvodného obohatenia uplatňuje, a tak súdu neostáva iné iba konštatovať, že žalobný nárok nie je dostatočne zrozumiteľne a preukázateľne identifikovaný. Napriek tejto skutočnosti súd skúmal náležitosti zmluvy a ich prípadnú absenciu, no tú však s ohľadom na vyššie uvedené nevhliadol.

42. V závere súd konštatuje, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa svoj nárok náležite nezdôvodnila, čím neunesla bremeno tvrdenia. Napriek tomu súd predmetnú úverovú zmluvu preskúmal a dospel k záveru, že zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto ju nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona, a to ani z dôvodu neskúmania bonity spotrebiteľa. Rovnako nemožno konštatovať neplatnosť dojednania o výške úrokovej sadzby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nárok žalobkyne považoval za nedôvodný a nepreukázaný.

43. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci

44. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

46. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP o trovách konania rozhodol o náhrade trov konania v zmysle § 255 v spojení s § 256 CSP. V časti o zaplatenie sumy 29,80 Eur súd konanie zastavil. V tejto časti zavinila zastavenie konania žalobkyňa, nakoľko späťvzatie žaloby v tejto časti neodôvodnila. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol, a tak úspešnou stranou sporu je žalovaný. S ohľadom na túto skutočnosť súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania (ktoré tvoria jeden celok) v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.